

Historia Szkoły Podstawowej

w Kurozwękach

„Każdy ma swoje miejsce ulubione w dzieciństwie.

To jest ojczyzna duszy”.

Stefan Żeromski

mgr Zbigniew Gajek

„Z DZIEJÓW OŚWIATY W KUROZWĘKACH”

Wstęp

Okazją do powstania niniejszej publikacji była 40. rocznica oddania do użytku budynku Szkoły Podstawowej w Kurozwękach. Dokładne odtworzenie historii oświaty w Kurozwękach napotyka wiele trudności, które spowodowane są brakiem odpowiednich materiałów i publikacji. Książka ta opiera się przede wszystkim na informacjach zawartych w protokołach posiedzeń Rad Pedagogicznych z lat 1950-2004 oraz kronik szkolnych.

Historia oświaty w Kurozwękach sięga XVIII w. Już w 1791 r. w klasztorze w Kurozwękach istniała szkoła dla dzieci, w której za darmo uczył zakonnik. Jako oficjalną datę założenia szkoły przyjmuje się rok 1826. Według nie potwierdzonych do końca źródeł jej budynek prawdopodobnie znajdował się na dzisiejszej ulicy Kościelnej, tuż obok Kościoła. Szkoła korzystała z klasztornej biblioteki, w której znajdowało się 100 dzieł. Językiem wykładowym był język rosyjski.

W 1882 r. rosyjski nauczyciel Tarannchin ustąpił miejsca polskiemu nauczycielowi - Zamojskiemu. Język rosyjski nadal pozostał językiem wykładowym, ale oprócz tego dzieci uczyły się również języka polskiego. Za czasów Zamojskiego szkoła była jednoklasowa o trzech oddziałach. Liczba dzieci w szkole sięgała 100.

W 1902 r. kierownictwo szkoły objął zamiłowany pszczelarz Oszywa (Oszyna). W 1904 r. na stanowisko kierownika powrócił Zamojski. Za jego czasów w 1905 r. wybuchł strajk szkolny. Język rosyjski został zastąpiony polskim. W 1906 r. posadę kierownika szkoły objął Andrzej Żak, a w 1913 r. Wojciech Cichy. Rok 1916 przyniósł kolejną zmianę. Cichego zastąpił Antoni Dziewięcki. W następnym roku w szkole pracowało już dwóch nauczycieli, jako że zatrudniono panią Kuszewską. Ponieważ w budynku szkolnym była tylko jedna sala lekcyjna, na drugą wynajęto lokal w Rynku. W 1920 r. Kuszewska na własną prośbę została przeniesiona do Warszawy. Jej miejsce zajęła Eliza Guse. Klasę przeniesiono do Zagród, a następnie do budynku remizy strażackiej w Kurozwękach. Ponieważ liczba dzieci stale wzrastała, postanowiono utworzyć trzecią klasę. W związku z tym, w 1925 r. zatrudniono nowego nauczyciela Franciszka Batora. Lekcje III klasy odbywały się u Michała Stańczaka w Rynku. Po roku pracy Bator awansował na kierownika szkoły w Budziskach. 15.08.1926 r. w jego miejsce zatrudniona została Maria Skrodzka. Klasa uczyła się początkowo w budynku ochronki, potem przeniesiono ją do remizy. W tym samym roku uruchomiono bibliotekę uczniowską, której kierownikiem została Maria Skrodzka.

W 1927 r. szkoła znowu powiększyła się o jedną klasę. Zatrudniono więc nowego nauczyciela pana Boronia. Klasa uczyła się u pana Kilijanka, później przeniesiono ją do gmachu remizy strażackiej.

Z inicjatywy kierownika A. Dziewięckiego zostały zorganizowane kursy dokształcające dla dorosłych, na których wykładowcami byli wszyscy nauczyciele szkoły w Kurozwękach. W 1927 r. dzieci ze szkoły wyjechały na wycieczkę do Krakowa i Wieliczki. Opiekunami byli Eliza Guse i pan Boroń. W latach następnych młodzież zwiedzała Ujazd, Sandomierz i Góry Świętokrzyskie.

W 1930 r. z nakazu władz szkolnych uruchomiono V klasę. Wychowawczynią została Anna Kosowska. Ponieważ szkoła w Kurozwękach była jedyną z wyżej zorganizowanych szkół w gminie, dlatego od V klasy uczęszczały do niej dzieci z terenu całej gminy i Oględowa. Liczba uczniów wzrosła do 280. Zaczęły funkcjonować w szkole różne organizacje, takie jak: Liga Ochrony Przyrody Polskiej, Związek Harcerstwa Polskiego, Polski Czerwony Krzyż (opiekun Guse), Powszechna Kasa Oszczędności i gmina szkolna (opiekun Boroń). Od klasy piątej wprowadzono naukę języka obcego. Przedmiot ten przez 6 lat prowadziła Guse. Poza pracą w szkole pan Boroń i pani Kosowska społecznie prowadzili Koło Ubezpieczeń Wiejskich, a pani Skrodzka Stowarzyszenie Katolickie. W 1934 r. Boroń na własne żądanie przeniesiony został do Oględowa, a jego miejsce zajęła pani, Sokołowska, która po roku pracy została zastąpiona przez pana Putałę.

W 1937 r. nastąpiła zmiana na stanowisku kierownika szkoły. Pana A. Dziewięckiego zastąpił Jan Massajada. W następnym roku Putała przeniesiony został do Korzenna na stanowisko kierownika szkoły. Zatrudniono Helenę Schenerównę i Józefę Massajadową. Liczba uczniów wzrosła do 300.

W 1939 r. Helena Schenerówna odeszła do Złotej, a na jej miejsce przyjęto panią Jurkową. W listopadzie tegoż roku władze niemieckie zwolniły pracujące mężatki, a więc Massajadową i Jurkową. Ich miejsce zajęli Jan Skrzypek (od 1.12.1939 r.) i Szewczyk (od 1.01.1940 r.). Z początkiem 1940 r. z nakazu władz okupacyjnych usunięto ze szkoły wszystkie starsze dzieci spoza terenu szkoły i dzieci żydowskie. Liczba uczniów spadła więc do 240. Marię Skrodzką przeniesiono do Kotuszowa, zlikwidowano bibliotekę uczniowską, a książki wywieziono. Rok następny znowu przyniósł redukcję etatów. Elizę Guse, z powodu znajomości języka niemieckiego, przeniesiono do Inspektoratu Szkolnego w Busku-Zdroju.

W 1942 r. Skrzypek zostaje kierownikiem szkoły w Holendrach, a na jego miejsce z Kotuszowa wraca Skrodzka. W tymże roku władze niemieckie zarekwirowały wszystkie trzy klasy w remizie, tak, że nauka odbywała się w trzech, a później w dwóch klasach na zmianę.

W okresie okupacji Maria Jarema prowadziła tajne nauczanie w klasie V i VII. Do przedmiotów, których nie wolno było wykładać w szkołach należały: język polski, geografia i historia.

11.08.1944 r. Kurozwęki w wyniku działań wojennych zostały zbombardowane, a przez kolejne pięć miesięcy przebiegała tutaj linia frontu. Ludność została wysiedlona. Szkołę wraz ze wszystkimi zbiorami i sprzętami spalono. Po przełamaniu frontu przez wojska radzieckie ludność stopniowo powracała do swoich domów lub do tego, co z nich pozostało.

W miarę powrotu ludności, szkoła ponownie została zorganizowana w ochronce u Sióstr Miłosierdzia w szpitalu. Organizowaniem szkoły, mimo ciężkich warunków powojennych, zajął się jej nowy kierownik Jan Taraska. Nauka została wznowiona 12.03.1945 r. Liczba dzieci wynosiła 80. 1.05.1945 r. z wysiedlenia powróciła Maria Skrodzka i objęła stanowisko nauczycielki. 25.05.1945 r. zostali zatrudnieni M. i A. Gałgowsy. W sumie szkoła miała już czterech nauczycieli, a liczba dzieci oscylowała wokół 100.

Z inicjatywy kierownika szkoły zostały zorganizowane kursy dla dorosłych, w których brało udział 30

uczestników. 15 lipca 1945 r. wszyscy biorący w nich udział złożyli przed Państwową Komisją Egzaminacyjną egzamin pełnej szkoły powszechnej.

1.09.1946 r. naukę rozpoczęło 280 uczniów. Władze szkolne przemianowały szkołę w Kurozwękach na zbiorczą.

W tym samym roku powstała myśl zbudowania nowej szkoły. W tym celu doszło do porozumienia z miejscowym księdzem proboszczem Antonim Zmysłowskim. 25.02.1946 r. w kancelarii Zarządu Gminnego w Kurozwękach podpisano umowę pomiędzy Urzędem Parafii w Kurozwękach a Gminną Radą Narodową. W umowie tej obydwie strony wyraziły zgodę, aby plac o powierzchni 900 m² i gruzы dawnej spalonej szkoły, która znajdowała się obok Kościoła, zostały zamienione na plac o powierzchni 11 200 m² przy dzisiejszej ulicy Szydłowskiej. Na placu tym w 1947 r. została wybudowana systemem barokowym szkoła o czterech salach lekcyjnych, kancelarią i korytarzem. 14.09.1947 r. Została ona uroczystie poświęcona przy współudziale Inspektora Szkolnego i miejscowego społeczeństwa.

W nowej szkole do użytku oddano dwie sale lekcyjne i kancelarię, dlatego nauka w dalszym ciągu odbywała się w dwóch budynkach. Tym drugim nadal był szpital u sióstr Miłosierdzia. We wrześniu 1947 r. pracę w tutejszej szkole podjęli: Władysław Banaś z Koniełotów i Robert Jastrzębski z Wiśniowej.

W listopadzie 1948 r. zostały otwarte kursy dla analfabetów. Brało w nich udział 19 osób. 13.12.1948 r. rozpoczęły się kursy przysposobienia rolniczego z udziałem 25 uczestników. Kursy prowadził kierownik szkoły Jan Tarska. Wszyscy uczestnicy korzystali z Biblioteki Gminnej, która znajdowała się w kancelarii budynku szkolnego. W 1949 r. w bibliotece było zapisanych 225 czytelników.

Nowy budynek szkolny w systemie barakowym

Uczestnicy kursu dla analfabetów w 1949 r.

We wrześniu 1948 r. szkoła otrzymała subwencję państwową w kwocie 380 000 zł. Za otrzymane pieniądze wykończono dwie pozostałe sale lekcyjne w nowym budynku. 20 kwietnia 1949 r. cała szkoła znajdowała się już w jednym budynku szkolnym przy dzisiejszej ulicy Szydłowskiej 9.

Nowy budynek szkoły po wykończeniu i oddaniu do użytku 10.04.1949 r.

W roku szkolnym 1950/51 grono nauczycielskie tworzyli: Jan Taraska (kierownik szkoły), Maria Skrodzka, Władysław Banaś, Robert Jastrzębski oraz nowo przybyli Stanisława Górską i Zbigniew Rajca (opiekun drużyny harcerskiej). Religii uczył ks. Antoni Zmysłowski. W ośmiu oddziałach 7-klasowej szkoły powszechnej uczyło się 259 dzieci. W szkole działały organizacje szkolne: Związek Harcerstwa Polskiego, Samorząd Uczniowski, Spółdzielnia Uczniowska, Koło Odbudowy Warszawy, koło PPR, Liga Morska. W grudniu 1950 r. został zlikwidowany analfabetyzm na terenie obwodu

szkolnego w Kurozwękach.

Rok szkolny 1951/52 rozpoczęło 252 uczniów. Na emeryturę odeszła Maria Skrodzka. Nowym nauczycielem został Tadeusz Moryc z Grzybowa. Dla uczczenia 34. rocznicy Rewolucji Październikowej wychowawcy zobowiązali się do przepracowania po 10 godzin nadliczbowych w swoich klasach, celem podniesienia wyników nauczania. Uroczyscie obchodzono również rocznicę urodzin Józefa Stalina, Bolesława Bieruta i śmierci Włodzimierza Lenina. Powstała świetlica szkolno-harcerska, której jednym z celów było zapobieganie wybrykom chuligańskim wśród młodzieży. Koło Odbudowy Warszawy zebrało 126,50 zł na odbudowę stolicy. W maju 1952 r. szkoła otrzymała ogrodzenie i bramę wjazdową o wartości 250 zł.

W tym samym czasie trwała ożywiona dyskusja nad projektem nowej konstytucji. Wszyscy nauczyciele mieli za zadanie przekonywać społeczeństwo do jej projektu.

W 1952 r. Tadeusz Moryc został powołany do wojska, a na jego miejsce została mianowana Stanisława Kiljanek. Odszedł również Zbigniew Rajca, a przewodnikiem drużyny harcerskiej została Zofia Widanka. Pracę podjęła również Kazimiera Młochowska. Naukę pobierało 232 uczniów. Nauczyciele otrzymali nowe zadanie. Mieli organizować spółdzielnie produkcyjne w gromadzie, ponieważ Kurozwęki zajmowały ostatnie miejsce w powiecie.

12.03.1953 r. w szkole odbył się poranek poświęcony śmierci Stalina. W każdej klasie powstały koła zajmujące się życiem i śmiercią przywódcy ZSRR, a także gazetki ściennie. Drużyna harcerska im. Tadeusza Kościuszki wzięła udział w pochodzie z okazji święta 1. Maja.

Pochód 1.05.1953 r.

We wrześniu 1953 r. nowym pracownikiem szkoły został Antoni Pytowski. Liczba dzieci zmniejszyła się do 223.

Rok szkolny 1954/55 rozpoczęło 222 uczniów z Kurozwęk, Jabłonicy, Ponika i Zagród. Nastąpiły również liczne zmiany kadrowe. Robert Jastrzębski został przeniesiony na stanowisko kierownika szkoły w Chańcy, Stanisława Górską została przeniesiona do Korzenna. W ich miejsce zatrudniono Marię Walczyk i Bogumiła Musiałę, a z Włoszczowic przybyła Maria Anioł. Całe grono nauczycielskie włączone zostało do realizacji obowiązkowych dostaw przez rolników.

W nowym roku szkolnym (1955/56) pracę w Kurozwękach rozpoczęły Cecylia Dugiel i Maria Pasek, a odeszły Maria Walczyk i Maria Anioł. Liczba uczniów wzrosła do 238. W następnym roku szkolnym liczba ta wynosiła już 249. Pracę zmieniła Maria Pasek. Zatrudniono Krystynę Niewiadomską i Józefę Kralę. Od września 1957 r. naukę rozpoczęło 287 uczniów, a lekcję religii prowadziła p. Maria Skrodzka.

Rok szkolny 1958/59 rozpoczął się od realizacji hasła „Tysiąc Szkół na 1000-lecie Państwa Polskiego”. Powstała wtedy inicjatywa budowy nowej szkoły w Kurozwękach. Przewodniczącą Społecznego Funduszu Popierania Budowy Szkoły została Stanisława Górską. Rolnicy zobowiązali się płacić 2% od dochodów, a nauczyciele przekazywali 0,5% swoich zarobków na nową szkołę. Samorząd Uczniowski również poparł ten szlachetny cel. Zbierano butelki, makulaturę i ślimaki.

W szkole pracę rozpoczęła Teodozja Suchoń, a liczba uczniów wzrosła do 305. W maju 1959 r. chłopcy w eliminacjach powiatowych w piłce ręcznej zajęli 1. miejsce. Opiekunem drużyny była Józefa Krala. Także w zawodach lekkoatletycznych uczniowie mieli się czym pochwalić. W trójkboju SP Kurozwęki zajęła 1. miejsce, a w czwórboju 2. na szczelbu powiatowym.

1.09.1959 r. naukę rozpoczęło 312 uczniów. Aktywnie działa Polski Czerwony Krzyż, Drużyna

Harcerska, Szklona Kasa Oszczędności, kółko techniczne, Szkolne Koło Sportowe, Spółdzielnia Uczniowska. 23 i 24 stycznia 1960 r. koło polonistyczno-recytatorskie urządziło płatne przedstawienia a cały dochód, czyli 930 zł przeznaczono na budowę szkoły. Na początku 1960 r. szkoła zajęła 2. miejsce w eliminacjach powiatowych „O Złoty Krążek Świata Młodych”, a w zawodach gimnastycznych 1. miejsce w zawodach rejonowych i 3. w powiatowych.

Absolwentem roku szkolnego 1959/60 był Adam Tański, późniejszy Minister Rolnictwa i Prezes Agencji Rolnej Skarbu Państwa.

Rok szkolny 1960/61 rozpoczęło to samo grono nauczycielskie i 302 uczniów. Zmiana nastąpiła odnośnie religii. W myśl zarządzenia władz oświatowych miała się ona odbywać poza obrębem szkoły.

W 1960 r. został opracowany w Kielcach plan budowy szkoły i przesłany do Wydziału Oświaty w Staszowie do realizacji. Nowy budynek miał powstać za budynkiem istniejącej szkoły. Komitet Budowy Szkoły i Komitet Rodzicielski zebrali około 200 000 zł. Zbiórka ta zdecydowała o wejściu w życie planu budowy szkoły w roku 1962 r.

Od nowego roku szkolnego 1961/62 pracę podjęła Cecylia Chuchmała, a Antonina Rycombel zastępowała przez kilka miesięcy T. Jagodzińską. Liczba dzieci wzrosła do 307. Szkoła otrzymała nagrodę Inspektora Oświaty w Staszowie za dobre wyniki w imprezach sportowych. W lutym 1962 r. rozpoczęły się pierwsze prace budowlane. 12.05.1962 r. uroczystie wmurowano kamień węgielny pod budowę nowej szkoły. W uroczystości brali udział: Przewodniczący Powiatowej Rady Narodowej w Staszowie Stanisław Religa, Inspektor Oświaty w Staszowie Jan Szczesniak, Przewodniczący Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Kurozwękach Władysław Duliński i kierownik Szkoły w Kurozwękach Jan Taraska. Była to pierwsza inwestycja po II wojnie światowej na terenie Kurozwęk.

Uroczyste wmurowanie kamienia węgielnego 12.05.1962 r.

Tydzień wcześniej 5.05.1962 r. Kuratorium Okręgu Szkolnego w Kielcach nadało Szkole Podstawowej w Kurozwękach nazwę: „Szkoła Podstawowa im. Stefana Żeromskiego”. Związana ona była z pobytem od lipca do października 1888 r. w Kurozwękach na urlopie, u swojego ciotecznego brata Józefa Saskiego, młodego, początkującego wówczas pisarza Stefana Żeromskiego.

W roku szkolnym 1962/63 do pracy zostali przyjęci nowi nauczyciele: Janina Bugiel, Krystyna Kapusta i Czesław Markowski. W 9 oddziałach naukę pobierało 304 uczniów.

Rok szkolny 1963/64 był przełomowy. W kwietniu 1964 r., po dwóch latach budowy, nowy budynek szkoły został oddany do użytku. Warto dodać, że była to pierwsza szkoła z salą gimnastyczną na terenie gminy.

Uczestnicy porządkowania terenu szkoły w 1964 r.

W 1964 r. Rada Pedagogiczna składała się z dziesięciu nauczycieli. Byli to: Jan Taraska – kierownik szkoły, kl. VII, Józefa Musiał – kl. I, SKS i chór szkolny, Krystyna Jakóbik – kl. II i Samorząd Szkolny, Ryszard Skórski (nowo przyjęty) – kl. III i ZHP, Teodozja Jagodzińska – kl. IV i Szkolne Koło Odbudowy Warszawy, Zofia Wąsala – kl. Va i SKO, Maria Chorążak (nowo przyjęta) – kl. Vb, Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Stanisława Górską – kl. VIa i Spółdzielnia Uczniowska, Bogumił Musiał – kl. VIb i Szkolne Koło Techniczne oraz Kazimiera Młochowska – PCK.

Do szkoły uczęszczało 311 uczniów. Z okazji XX-lecia PRL zorganizowano wystawę prac

plastycznych. Kierownictwo placówki nawiązało współpracę z posterunkiem Milicji Obywatelskiej w celu zmniejszenia ilości młodzieży na ulicach w godzinach popołudniowych i wieczornych.

W 1964 r. rozpoczęto budowę wodociągu z Rynku do szkoły. Prace prowadziło Kieleckie Przedsiębiorstwo Wodno-Kanalizacyjne. Przedsiębiorstwo to w latach 1964-68 organizowało w budynku szkoły kolonie letnie dla dzieci swoich pracowników.

1 września 1964 r. pracę rozpoczęli: Wanda Dróżdż, Maria Walas i Kazimierz Jakóbiak. W 10 oddziałach uczyło się 303 uczniów. Powstał w szkole Uniwersytet Powszechny. W styczniu 1965 r. Drużyna Harcerska im. Tadeusza Kościuszki (4 zastępy), którą prowadził R. Skórski, zorganizowała Rajd Gwiazdzysty. Wzięły w nim również udział drużyny z Woli Osowej, Kotuszowa i Chańczy.

W budynku szkoły na drugim piętrze zamieszkali: Z. Wąsala, W. Dróżdż, B. Musiał.

✖ Uroczyste otwarcie szkoły w Kurękach w kwietniu 1964 r

Rok szkolny 1965/66 poświęcony był obchodom 1000-lecia Państwa Polskiego. Uczniowie poznawali miejsca historyczne, zbierali pamiątki, urządzali wieczorki recytatorskie, zorganizowali Wystawę Książki i Prasy. W ramach czynów społecznych trwały prace przy ogrodzeniu i na boisku szkolnym. Posadzono wiele nowych drzew.

Wizytacja, którą przeprowadzili mgr M. Dróżdż i St. Wójcik stwierdziła, że szkoła była przygotowana do wejścia do zreformowanej 8-klasowej szkoły podstawowej.

W bibliotece szkolnej organizowano lekcje czytelnicze, wystawy książek, a liczba woluminów wyniosła 2950. Zmniejszyła się ilość uczniów (296). Wprowadzono po raz pierwszy odznakę wzorowego ucznia. Cały czas działała obok Szkoły Podstawowej, Szkoła Przysposobienia Rolniczego, w której młodzież miała możliwość przygotowania do zawodu rolnika.

W latach 1966-67 weszła w życie reforma systemu kształcenia i wychowania, czyli 8-klasowa szkoła powszechna. Do pracy zostały przyjęte Elżbieta Duda i Joanna Kos, natomiast odeszła Maria Walas. Prenumerowano następujące czasopisma: „Świerszczyk”, „Płomyczek” i „Płomyk”. Liczba uczniów znów spadła do 275. Na zakończenie roku szkolnego 20 najlepszym uczniom wręczono nagrody książkowe.

Od września 1967 r. pracę w szkole podjęli nowi nauczyciele: Alicja Kowalczevska i Mieczysław Dróżdż, a pracę zmieniła Joanna Kos. Wszyscy uczniowie (291) zostali objęci akcją „Szkłanka mleka każdemu dziecku w zimie”. Wiosną 1968 r., w ramach czynu społecznego od Komitetu Rodzicielskiego, szkoła otrzymała ogrodzenie o długości 500 m, dwie żelazne bramy i chodnik od ulicy do drzwi wejściowych.

Rok szkolny 1968/69 rozpoczął się od założenia przed wejściem do szkoły zieleńca i posadzenia żywopłotu. Zatrudniono Annę Trełę i Zygmunta Gromnego. W ramach obchodów XXV-lecia PRL od stycznia do sierpnia 1969 r. trwał Karnawał Młodości.

W roku szkolnym 1969/70 nastąpiły znaczące zmiany. Nowym kierownikiem szkoły został Mieczysław Dróżdż. Jan Taraska po 24 latach pracy w Kurozwękach odszedł na emeryturę. Pozostał jednak w szkole, gdzie otrzymał ½ etatu w bibliotece. Odszedł również Z. Gromny, a na jego miejsce przybyła Henryka Łukawska. W tym samym czasie trwała budowa Domu Nauczyciela. Kierownik Szkoły i Rada Pedagogiczna podjęli decyzję, aby raz w tygodniu zorganizować kąpiel dzieci szkolnych, których liczba w tym roku szkolnym zmniejszyła się do 244.

Następny rok był jeszcze gorszy, jeśli chodzi o ilość dzieci (209). Zatrudniono nową nauczycielkę

matematyki Wandę Chojną i języka polskiego Krystynę Kluczek. Podczas uroczystości zakończenia roku szkolnego pożegnano Jana Taraszkę oraz Józefę i Bogumiła Musiałów.

Rok szkolny 1971/72 rozpoczął się tradycyjnie 1 września. W ośmiu oddziałach uczyło się tylko 188 uczniów. W szkole pracowali następujący nauczyciele: M. Drózd (kierownik szkoły), W. Drózd, M. Chorążak, K. Jakóbiak, S. Górka, Z. Wąsala, W. Chojna, T. Jagodzińska i K. Kluczek, która przejęła bibliotekę szkolną. Obwód szkolny stanowiły miejscowości: Kurozwęki, Ponik, Zagrody i Jabłonica.

We wrześniu 1972 r. naukę rozpoczęło 150 uczniów, najmniej od 1950 r. Uroczystości obchodzono 500-lecie urodzin Mikołaja Kopernika i 200-lecie Komisji Edukacji Narodowej. Po raz ostatni rok szkolny dzielił się na 4 okresy.

Od roku szkolnego 1973/74 do szkoły w Kurozwękach przyłączono Szkołę Podstawową w Kotuszowie. Uczniowie klas V – VIII dojeżdżali autobusem wynajętym przez Urząd Gminy w Staszowie, a dzieci klas I – III uczyły się w dalszym ciągu w Kotuszowie, gdzie mieścił się punkt filialny. Z Kotuszowa do Kurozwęk przeszły dwie nauczycielki – Antonina Rycombel i Mieczysława Adamowicz. Liczba uczniów w Kurozwękach wynosiła 206, a w filii 29. 4.01.1974 r. zorganizowano kulig, a 17 stycznia odbyła się choinka szkolna. Dziewczęta zajęły pierwsze miejsce w rozgrywkach powiatowych w piłce siatkowej. Szkoła w Kurozwękach podlegała Szkole Gminnej w Staszowie, której dyrektorem był Eugeniusz Ciepiela. Wprowadzono podział roku szkolnego na dwa semestry i rozszerzono ocenę ze sprawowania: wzorowa, wyróżniająca, dobra, odpowiednia, nieodpowiednia. Przewodniczącą zespołu wychowawczego była Maria Chorążak.

Z początkiem nowego roku szkolnego 1974/75 zorganizowano świetlicę szkolną, której kierowniczką została Henryka Łukawska, a wychowawczynią Urszula Prostać. Pracę podjęły również Krystyna Wach i Wanda Skuza, a w filii w Kotuszowie Eleonora Wojtasiewicz. Stanisława Górka odeszła na zasłużoną emeryturę. 240 uczniów pobierało naukę w 10 oddziałach w Kurozwękach i 2 w Kotuszowie. Pracownikami usługowymi byli: M. Jakóbiak (woźna), S. Pyrek (woźna), J. Słomka (sprzątaczką), T. Kałamaga (sprzątaczką) i H. Jakóbiak (palacz c.o.).

Rok szkolny 1975/76 rozpoczęło 241 uczniów już 21. sierpnia Zgodnie z tradycją naszej szkoły 1 września 21 pierwszoklasistów złożyło uroczyste ślubowanie. Z pracy zrezygnowała K. Szymczak, a jej miejsce zajęła U. Prostać.

Ten rok przyniósł szkole wiele sukcesów. Remigiusz Kruzel zajął 2. miejsce w Olimpiadzie Fizycznej na szczeblu powiatu, Wanda Podsiadlik 2. miejsce w Olimpiadzie Polonistycznej, a Bogumiła Szczepankiewicz 6. w Olimpiadzie Języka Rosyjskiego. Janusz Sobczyk i Andrzej Rycombel byli nagradzani w konkursach plastycznych na szczeblu powiatowym i wojewódzkim Drużyna harcerska żeńska prowadzona przez M. Adamowicz brała udział w konkursie „Teatrzyk małych form” i w tym to konkursie zdobyła 3. miejsce w powiecie, wystawiając sztukę „Kopciuszek”.

Od września 1976 r. naukę rozpoczęło 220 uczniów. Do szkoły Nr 1 w Staszowie przeszła K. Wach. Aktywnie przez cały rok działała Liga Ochrony Przyrody (opiekun M. Chorążak). Zlikwidowano 35 wnyków i 2 potrzaski. Młodzi sportowcy naszej szkoły włączyli się do programu „Sztafety Olimpijskiej Moskwa 1980” obejmującego lata 1976-80.

Rok szkolny 1977/78 rozpoczął się uroczystą akademią, na której obecny był Naczelnik Miasta i Gminy Staszów Władysław Szeliha. Grono nauczycielskie pozostało bez zmian, a ilość uczniów zmniejszyła się do 211. Przy szkole już drugi rok funkcjonował oddział przedszkolny pod kierownictwem T. Jagodzińskiej. W rejonowych zawodach w piłce koszykowej drużyna chłopców zajęła 2. miejsce.

W nowym roku szkolnym 1978/79 do szkoły uczęszczało 210 uczniów w 9 oddziałach z Kurozwęk, Zagród, Niemścic, Ponika, Jabłonicy, Kotuszowa i Korytnicy. Dzieci z Korytnicy, Kotuszowa, Niemścic i Ponika były dowożone autobusem. Nauka rozpoczynała się o godz. 830, a kończyła o 1400. Jako, że na świetlicy dzieci korzystały z dożywiania, zatrudniono T. Belusiak (intendentkę) i A. Pipiak (kucharkę).

19 sierpnia był pierwszym dniem nauki w roku szkolnym 1979/80. Do obwodu szkoły w Kurozwękach dołączono Oględów. Wcześniej uczniowie z Oględowa uczęszczali do szkoły Nr 1 i Nr 2 w Staszowie. W Oględowie, w którym pozostał punkt filialny z kl. I - III, uczyła Zofia Welenc i emerytki K. Płatos i Z. Rodzoch. Do szkoły dojeżdżało 134 dzieci na 204. Z dożywiania korzystało ponad 150. W 1979 dach szkoły został pokryty blachą. Zespół Ekonomiczno-Administracyjny Szkół w Staszowie dostarczył meble dla kl. I i pomoce dydaktyczne.

Rok szkolny 1980/81 rozpoczęło 246 uczniów w Kurozwękach i 21 w Oględowie, 80 z nich należało do Szkolnej Kasy Oszczędności, której opiekunem była Wanda Skuza. Dzieci brały udział w konkursie „Dziś oszczędzam w SKO, jutro w PKO”. Stan konta na koniec roku wynosił 18 350 zł.

1 września 1981 r. pracę rozpoczęły dwie młode nauczycielki, Wiesława Grabka (ukończyła geografię) i Mirosława Kałamaga, która w szkole uczyła fizyki. 2.01.1982 r. odbyło się nadzwyczajne Posiedzenie Rady Pedagogicznej w sprawie wprowadzenia i realizowania w szkole postanowień stanu wojennego. W szkole zapisanych było 271 uczniów.

Nowymi nauczycielami, którzy podjęli pracę w roku szkolnym 1982/83 byli: Grażyna Syska (świetlica), Irena Kruzel (klasa „0”) i Arkadiusz Dróżdź (wychowanie fizyczne). W Oględowie uczyły: Anna Kozaczka, Małgorzata Macias i Zofia Krakówka. W szkole w Kurozwękach uczyło się 264 dzieci w 12 oddziałach, w Oględowie 21 (3 oddziały) i w Kotuszowie 21 (3 oddziały). Franciszek Seremak i Teresa Janik z Inspektoratu Oświaty w Staszowie przeprowadzili w szkole wizytację. W ramach pomocy państwa kl. „0” i „I” otrzymały podręczniki za darmo, a kl. „II” i „IV” mogły je za darmo wypożyczyć. Nauka prowadzona była na dwie zmiany, z tym, że na drugą zmianę uczęszczała jedna klasa I, z wychowawczynią T. Jagodzińską.

W roku szkolnym 1983/84 naukę rozpoczęło 253 dzieci (bez Oględowa), a nowymi pracownikami zostali: Ewa Snopek, Małgorzata Cichoń i Jacek Chodurek. Uroczystie obchodzono 40-lecie PRL.

Od września 1984 r. pracę w szkole rozpoczęła Ewa Straszak i Maria Garbacka. Razem z kl. „0” do szkoły uczęszczało 286 dzieci.

W 1985 r. w świetlicy w Kurozwękach zatrudniono Zofię Krakówkę, która wcześniej pracowała w Oględowie. Dyrektor szkoły i władze oświatowe w Staszowie wystąpiły z wnioskiem o Nagrodę Ministra Oświaty i Wychowania dla Krystyny Kluczek za całokształt pracy zawodowej i osiągnięte efekty w pracy dydaktyczno-wychowawczej. Liczba uczniów zmniejszyła się do 277.

Od 1986 r. oddział przedszkolny prowadziła nowa nauczycielka Krystyna Batóg. Zastąpiła ona panią T. Jagodzińską, która odeszła na zasłużoną emeryturę. W 12 oddziałach było 284 dzieci, a 30 z nich ukończyło klasę ósmą.

1 września 1986 r. Mieczysław Dróżdź przestał pełnić funkcję dyrektora szkoły. Zastąpiła go na tym stanowisku Mieczysław Adamowicz. We wrześniu przyjęta została do pracy nauczycielka nauczania początkowego Magdalena Gawrońska i Anna Kaniszewska, która uczyła wychowania fizycznego. W sumie grono nauczycielskie liczyło 18 nauczycieli, 8 z wyższym wykształceniem. Do szkoły uczęszczało 305 uczniów, z tego dojeżdżało 140.

M. Gawrońska postarała się o zakup nowych gier i zabaw dla dzieci korzystających ze świetlicy

szkolnej. Samorząd uczniowski, którego opiekunem była Irena Kruzel, starał się być gospodarzem szkoły. Aktywnie działał ZHP z drużynową W. Grabką oraz SKO, którą prowadziła W. Skuza.

Na uwagę zasługuje praca nauczycielki języka polskiego K. Kluczek, która również prowadziła kółko polonistyczne. Przygotowywała z dziećmi ciekawe inscenizacje, a przede wszystkim jej podopieczni zawsze zdawali egzamin do szkoły średniej. Nie dziwi więc, że w 1987 r. otrzymała Nagrodę Ministra Oświaty i Wychowania.

Zakładem opiekuńczym szkoły była Państwowa Stadnina Koni w Kurozwękach. PSK udzielała pomocy szkole, a uczniowie brali udział w pracach polowych przy wykopkach i sianokosach.

Przewodniczącym Komitetu Rodzicielskiego został wybrany Antoni Mazurkiewicz. To właśnie Komitet pokrył w znacznej mierze koszty wycieczki kl. VIII (wychowawca M. Adamowicz) do Krakowa.

Klasa VIII na wycieczce

11 czerwca 1988 r., to dzień szczególny w historii szkoły z Kurozwęk. Odbyła się w tym dniu sesja naukowa, poświęcona 100. rocznicy pobytu Stefana Żeromskiego w Kurozwękach. Organizatorem sesji był Prezes Staszowskiego Towarzystwa Kulturalnego Maciej Zarębski. Stadnina Koni ufundowała piękną pamiątkową tablicę z mosiądzu (koszt 270 000 zł). Projekt tablicy wykonał staszowski plastyk Sadłocha. Wśród zaproszonych gości prym wiodła Barbara Wachowicz – pisarka, znawczyni losów Żeromskiego.

Szkoła musiała się odpowiednio przygotować na przyjęcie tak ważnych gości. Zakład opiekuńczy przyszedł jej znowu z pomocą. Dyrektor PSK inż. Władysław Guziuk oraz Jacek Popielski włożyli masę trudu i pracy. Dzięki PSK i Inspektorowi Oświaty w Staszowie Teresie Cierlik wymalowano salę gimnastyczną, dolny korytarz oraz piętro.

11 czerwca szkoła pachniała świeżością, błyszczała czystością i była gotowa na przyjęcie znakomitych gości.

Program uroczystości przedstawiał się następująco:

1. Odsłonięcie okolicznościowej tablicy na dolnym korytarzu Szkoły Podstawowej w Kurozwękach przez Naczelnika Miasta i Gminy Staszów Henryka Alberę.

2. Otwarcie sesji poświęconej Stefanowi Żeromskiemu i jego związkom z Ziemią Staszowską

– Maciej Zarębski „Kurozwęki w wieku XIX”

– Kazimiera Zapalowa „Lata młodości autora Syzyfowych prac”

– Barbara Wachowicz „Źródło pieśni wysokiej”

– występ dzieci ze Szkoły Podstawowej w Kurozwękach pod kierunkiem Krystyny Kluczek i Wandy Skuzy

- montaż fragmentów prozy Żeromskiego w wykonaniu aktorów Teatru im. Stefana Żeromskiego w Kielcach
- spacer śladami Żeromskiego
- zwiedzanie stadniny koni, wspólny posiłek przy ognisku.

Impreza ta odbiła się szerokim echem w środowisku, a 11. czerwca stał się od tej pory dniem patrona szkoły.

Odsłonięcie tablicy przez Naczelnika Miasta i **Gminy Staszów**

Henryka Alberę 11.06.1998 r

W roku szkolnym 1988/89 naukę rozpoczęło 298 uczniów, a pracę 14 nauczycieli, w tym po raz pierwszy Barbara Mądry, Barbara Siepka i Wioletta Kwiecień.

22 października pierwszoklasiści złożyli uroczyste ślubowanie przed tablicą pamiątkową na dolnym korytarzu. Listopad 1988 r. to miesiąc pełen wzruszeń tak dla starszego, jak i młodszego pokolenia Polaków. Z okazji 70. rocznicy Odzyskania Niepodległości uczniowie szkoły pod opieką M. Adamowicz i W. Grabki przygotowali wspaniały montaż słowno-muzyczny „Dzieje legionistów”.

W czerwcu 1989 r. uroczystie pożegnano panią dyrektor Mieczysławę Adamowicz, która po wielu latach pracy przeszła na emeryturę.

1 września 1989 r. nowym dyrektorem szkoły został mgr Stanisław Duliński, który przyszedł do Kurozwęk ze Szkoły Podstawowej Nr 2 w Staszowie. Pracę podjęli nowi nauczyciele: Anna Skubera, Monika Sobieniak, Lucyna Sarzyńska i Zbigniew Gajek. Liczba uczniów wzrosła do 330.

Drużyna chłopców zajęła 2. miejsce w gminie w zawodach „Sprawni jak żołnierze”, a Tomasz Celejowski 9. miejsce w mistrzostwach województwa tarnobrzeskiego w biegach przełajowych.

Od roku szkolnego 1990/91 zastępcą dyrektora szkoły została Krystyna Kluczek, a pracę podjęli: Alina Kubik, Bożena Sasara, Beata Żak, Henryka Macharska, Anna Andrzejczuk, Bożena Adydan, Anna Wiącek i Janusz Garbacki. Również w tym roku do szkoły powróciła religia. Uczył jej ks. Eugeniusz Orzanowski i dwie katechetki świeckie, emerytki Mieczysława Adamowicz i Antonina Rycombela.

Rok szkolny 1990/91 był rokiem sukcesów i osiągnięć dydaktycznych. 20.10.1990 r. Anna Słomka, absolwentka szkoły, otrzymała stypendium im. Andrzeja Radka ufundowane przez Towarzystwo im. Stefana Żeromskiego w Kielcach. Stypendium w kwocie 400 000 zł, książkę o Żeromskim i dyplom odebrała w siedzibie Towarzystwa. Ania była uczestnikiem Wojewódzkiego Konkursu Języka Polskiego i Ogólnopolskiego Konkursu im. Stefana Żeromskiego w Kielcach. Sukces Ani był przede wszystkim zasługą polonistki K. Kluczek. Inna uczennica, Małgorzata Skuza, zajęła 3. miejsce w Konkursie Wojewódzkim Języka Polskiego (opiekun K. Kluczek) i zakwalifikowała się do eliminacji wojewódzkich Konkursu Matematycznego (opiekun W. Chojna).

W roku 1991 w szkole rozpoczęli pracę: Julita Schabowska, Agnieszka Mazanka i Marek Chodurek. W sumie w szkole pracowało 29 nauczycieli i 12 osób obsługi. 315 dzieci uczyło się w 17 oddziałach.

11.11.1991 r. odbyło się w szkole spotkanie z porucznikiem Stanisławem Gęcą, uczestnikiem walk w latach 1918-1921.

20.02.1992 r. zorganizowano konferencję dyrektorów szkół podstawowych z trzech gmin: Staszów, Bogoria i Rytwiany. Gośćmi naszej szkoły byli również przedstawiciele Kuratorium Oświaty i Wychowania w Tarnobrzegu, Oddziału Zamiejscowego Kuratorium w Staszowie oraz przedstawiciele Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego w Tarnobrzegu. Konferencja rozpoczęła się lekcją pokazową w klasie I (autorskiej), prowadzoną przez Wandę Skuzę. Potem uczniowie pod kierunkiem kolegi Marka Chodurka przedstawili przygotowany program artystyczny. Szkoła pokazała się z jak najlepszej strony.

Dyrektor SP w Kurozwękach Stanisław Duliński z zastępcą Krystyną Kluczek

Klasa Ia (autorska) z wychowawczynią Wandą Skuzą

W roku szkolnym 1991/92 trzy uczennice zostały laureatkami konkursów przedmiotowych. Były to: Justyna Grelewska z języka rosyjskiego (opiekun A. Andrzejczuk), Olga Jacak z biologii (opiekun A. Kubik) i Ewelina Głodek również z biologii (opiekun A. Skubera). Aneta Musiał zakwalifikowała się do zawodów wojewódzkich w biegach przełajowych (opiekun B. Słasara).

W 1992 r. konkurs na dyrektora szkoły wygrał mgr Stanisław Duliński.

1.09.1992 r. K. Kluczek odwołano z funkcji zastępcy dyrektora szkoły, a Anna Wiącek i Bożena Adydan zostały zwolnione. Związane to było z niżem demograficznym i co za tym idzie, zmniejszeniem się liczby oddziałów. Religii uczył ks. Władysław Gwóźdź i katechetka Barbara Dziewięcka. Stanowisko pedagoga szkolnego objęła Anna Kozaczka.

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej w szkole odbyło się spotkanie nauczycieli emerytów ze wszystkich staszowskich ognisk.

Olga Jacak, laureatka z biologii w poprzednim roku, tym razem została laureatką z języka polskiego. M. Gajewska, J. Zmarzlik, A. Morantowicz zakwalifikowały się w tym samym konkursie do eliminacji wojewódzkich. Opiekunem wszystkich dziewcząt była K. Kluczek.

W roku szkolnym 1993/94 nauczycielem religii został nowy proboszcz parafii, ks. Jerzy Beksiniński. Liczba uczniów zmniejszyła się do 265.

14.10.1993 r. Nagrodą Kuratora Oświaty i Wychowania wyróżniono dyrektora szkoły mgr Stanisława Dulińskiego i polonistkę Krystynę Kluczek.

Laureatem konkursu historycznego został Paweł Strojny (opiekun Z. Gajek). Ten sam uczeń zajął pierwsze miejsce w powiatowej olimpiadzie geograficznej i zakwalifikował się do olimpiady wojewódzkiej. Ewa Straszak, która była opiekunem tego konkursu otrzymała Nagrodę Burmistrza Miasta i Gminy Staszów. Agata Iwańska i Agnieszka Gąsiorek, w konkursie z języka polskiego (opiekun K. Kluczek), doszły do etapu wojewódzkiego. Z biologii do etapu wojewódzkiego zakwalifikowała się A. Iwańska (opiekun A. Skubera).

W czerwcu 1994 r. uczniowie i nauczyciele pożegnali Urszulę Prostack, która po 30 latach pracy odeszła na zasłużoną emeryturę.

Rok szkolny 1994/95 rozpoczęło 269 uczniów w 12 oddziałach. 22.11.1994 r. Agata Iwańska po raz drugi w dziejach naszej szkoły zdobyła stypendium im. Andrzeja Radka. Co rok takie stypendium otrzymuje 16 absolwentów szkół podstawowych z całej Polski.

1.02.1995 r. Alina Kubik odeszła do pracy w Kuratorium Oświaty i Wychowania.

W kwietniu szkoła włączyła się do ogólnopolskiej akcji „Sprzątanie świata”. Porządki rozpoczęto od najbliższego otoczenia szkoły.

Dzięki wysiłkom dyrekcji szkoły w 1994 r. zorganizowano salę komputerową i wprowadzono nowy przedmiot – informatykę.

Anna Jacak została laureatką konkursu z języka polskiego (opiekun K. Kluczek), a Karolina Kluszczyńska zajęła 15. miejsce w mistrzostwach województwa w biegach przełajowych (opiekun B. Malinowska). Krzysztof Straszak w konkursie geograficznym zakwalifikował się do etapu wojewódzkiego (opiekun E. Straszak).

Od września pracę rozpoczęły dwie nowe polonistki – Aneta Fijałkowska i Agnieszka Sałata, a także Elżbieta Gad i Andrzej Bień. Liczba uczniów zmniejszyła się do 267.

Dzięki inicjatywie dyrektora Dulińskiego i Komitetu Rodzicielskiego kupiono 5 komputerów i drukarkę. Uczniowie rezygnowali z wycieczek szkolnych, a pieniądze przeznaczali na komputery. Zajęcia z informatyki prowadzili Janusz Garbacki i Stanisław Duliński.

W czasie ferii Szkoła Podstawowa w Kurozwękach zamieniła się w gigantyczny hotel – obozowisko. Przez pierwszy tydzień w szkole nocowało 70 harcerzy z Komendy Hufca w Staszowie, przez drugi tydzień ferii 60 dzieci z Ogniska Wychowawczego „Oratorium” z Radomia.

Rok 1995/96 to także sukcesy w konkursach i festiwalach muzycznych. W konkursie geograficznym Marcin Pytowski został laureatem, a M. Gawron, K. Straszak, P. Kozaczka i M. Słabowska zakwalifikowali się do etapu wojewódzkiego (opiekun E. Straszak). M. Jopkiewicz, M. Niedźwiecka, I. Kuca, K. Dziewięcka i M. Majka to finalistki konkursu języka polskiego (opiekun K. Kluczek). K. Grabka awansował do etapu wojewódzkiego w konkursie biologicznym (opiekun A. Skubera), a Agata

Wawrzyk w konkursie historycznym (opiekun Z. Gajek).

Małgorzata Banaś z kl. Va wraz z formacją taneczną zakwalifikowały się do finału wojewódzkiego festiwalu „Wygraj Sukces”. Finał konkursu odbył się 3.03.1996 r. w Tarnobrzegu. Tam nasze artystki awansowały do koncertu galowego. Małgosia otrzymała wyróżnienie i dyplom. Opiekę nad artystami sprawowali nauczyciel muzyki Marek Chodurek i nauczycielka wychowania fizycznego Barbara Malinowska.

Małgorzata Banaś odbiera nagrodę festiwalu „Wygraj Sukces” w 1996 r.

W roku szkolnym 1996/97 pracę podjęły Anna Wiącek (ponownie) i Anna Darowska, a do Liceum Ekonomicznego w Staszowie odeszła Anna Andrzejczuk. Do szkoły uczęszczało 235 uczniów.

Samorząd Uczniowski, którym opiekowały się Z. Krakówka i A. Wiącek, w ramach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy zebrał 342 zł.

Uczniowie wielokrotnie reprezentowali szkołę „na zewnątrz” i odnosili sukcesy. W konkursach przedmiotowych dwoje uczniów zostało laureatami – Monika Majka z informatyki i Tomasz Słomka z historii. Do etapu wojewódzkiego z języka polskiego zakwalifikowały się: J. Dulińska, M. Słabowska, M. Majka i J. Banaś, z biologii M. Majka, K. Grabka, P. Kozaczka, a z geografii T. Słomka.

M. Banaś zajęła 2. miejsce w wojewódzkim „Konkursie Kolęd i Pastorałek”. Również drugie miejsce w mistrzostwach województwa w biegach przełajowych zajęła Aleksandra Dulińska. W Rejonowych Igrzyskach Młodzieży w Tenisie Stołowym LZS drużyna chłopców zajęła 1. miejsce.

